

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1774

Vragen van het lid **Gesthuizen** (SP) aan de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie over *het bericht dat een Afghaanse vreemdeling die in Nederland een 1F-status¹ heeft toch een vergunning krijgt in België* (ingezonden 22 februari 2013).

Antwoord van staatssecretaris **Teeven** (Veiligheid en Justitie) (ontvangen 27 maart 2013)

Vraag 1

Wat is uw reactie op het bericht dat een Afghaanse asielzoeker die verdacht wordt van oorlogsmisdaden na vijftien jaar een verblijfsvergunning in België heeft gekregen?²

Antwoord 1

Ik hanteer het uitgangspunt dat ik niet in ga op individuele zaken. Echter, omdat uw vragen betrekking hebben op een vreemdeling die eerder zelf de openbaarheid heeft gezocht, er een onjuist beeld is geschetst van zijn situatie en er rondom zijn persoon maatschappelijke onrust is ontstaan, zal ik toch – zij het kort – ingaan op uw vragen over deze vreemdeling.

Ik heb kennis genomen dat betrokkene in België een verblijfskaart heeft gekregen. Betrokkene is vanwege zijn familiebanden met een in België verblijvende EU-burger, op grond van de richtlijn 2004/38/EG³ door de Belgische autoriteiten eind augustus 2011 in het bezit gesteld van deze verblijfskaart.

Vraag 2

Hoe komt het dat deze asielzoeker wel een vergunning heeft gekregen in België, terwijl dit na jarenlang procederen in Nederland nog steeds niet is gelukt omdat hem artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag werd tegengeworpen?

¹ Vreemdelingen met een 1F-status worden verdacht van oorlogsmisdaden zoals bedoeld in artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag.

² <http://www.hetkontakt.nl/alblasserwaard/nieuws/afghaanse-vluchteling-rafiq-naibzay-uit-hoogblokland-verlaat-nederland>

³ Richtlijn betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden.

Antwoord 2

Nederland heeft rechtmatig verblijf aan betrokkene onthouden vanwege het feit dat hij in verband wordt gebracht met het begaan van ernstige misdrijven in zijn land van herkomst. De afgifte van verblijfskaarten door België valt niet onder mijn verantwoordelijkheid. Ik kan u overigens melden dat mijn diensten inmiddels nauwe contacten onderhouden met de Belgische autoriteiten over deze zaak.

Vraag 3

Deelt u de constatering dat het Nederlandse 1F-beleid ten aanzien van Afghaanse asielzoekers niet deugt als deze vluchtelingen wel een vergunning kunnen krijgen in andere lidstaten van de Europese Unie?

Antwoord 3

Nee.

Vraag 4 en 5

Welke waarde hecht u nu nog aan het ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken van 29 februari 2000 inzake veiligheidsdiensten in communistisch Afghanistan (KhAD/WAD)?

Welke conclusies trekt u voorts uit dit voorval? Gaat u het Nederlandse 1F-beleid ten aanzien van voormalige medewerkers van veiligheidsdiensten onder Afghaanse vluchtelingen herzien? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 4 en 5

De verblijfsverlening door de Belgische autoriteiten houdt geen enkel verband met het Nederlandse 1F-beleid betreffende onderofficieren en officieren van de KhAD/WAD ten tijde van het communistische bewind in Afghanistan. Ik zie in de verblijfsverlening door België dan ook geen aanleiding om genoemd beleid aan te passen.

Vraag 6

Kunt u aangeven hoeveel Afghaanse vluchtelingen, aan wie in eerste instantie 1F van het Vluchtelingenverdrag werd tegengeworpen, de afgelopen dertien jaar toch hun onschuld hebben kunnen bewijzen en dus een vergunning hebben gekregen?

Antwoord 6

Vreemdelingen ten aanzien van wie er indicaties zijn dat artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is, hebben meerdere mogelijkheden om die indicaties te weerleggen. De belangrijkste mogelijkheid is gedurende het 1F onderzoek dat door de IND wordt uitgevoerd. De vreemdeling heeft gedurende dit onderzoek de mogelijkheid om ontlastende informatie in te brengen. Om u een beeld te geven: in de Rapportagebrief Internationale Misdrijven 2011 die mijn voorganger aan u stuurde, staat vermeld dat in 2011 circa 125 1F onderzoeken werden uitgevoerd en dat dit tot 30 1F tegenwerpingen heeft geleid. Voorts, indien de IND voldoende aanleiding ziet om tot een tegenwerping van artikel 1F over te gaan, heeft de vreemdeling de mogelijkheid hiertegen beroep en eventueel hoger beroep aan te tekenen. Het niet stand houden van het 1F voornemen of de 1F beschikking, leidt niet per definitie tot vergunningverlening. De aanvraag zal vervolgens op inwilligingsgronden worden beoordeeld en eveneens zal worden bezien of er geen andere afwijzingsgronden van toepassing zijn. Tot slot komt het sporadisch voor dat een 1F tegenwerping wordt teruggedraaid nadat deze in rechte vast is komen te staan. Dit kan komen door het achteraf bekend raken van belangrijke ontlastende informatie. Er zijn mij twee van dergelijke Afghaanse zaken bekend.